

det kun drejer sig om saa lidt. Jeg har endvidere sagt, at hvis Loven blev vedtaget med det ærede Medlems Ændring, vilde der fra Kolonialraadene blive sagt: Alle de Byrder, vi paatog os, har man lagt paa os, i den Retning har man godt nok holdt Ord, men en af de Fordele, vi vilde have, har man ikke givet os, der har man ikke holdt Ord. Jeg syntes ikke, det var rigtigt, for at spare den lille Smule, der her kan være Tale om, at udsætte sig for dette. Imidlertid holder det ærede Medlem jo fast ved sine Ændringsforslag, og saa faa vi stemme om dem.

Det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Knudsen) hævdede, at ifølge Kolonialloven havde Rigsdagen her den lovgivende Magt, hvilket han støttede paa første Punktum i § 1. Men han er ikke opmærksom paa, at naar der staar „Kongerigets Lovgivningsmagt“, sigter det til de særlige Forhold i 1863, hvor vi havde to ordinære Lovgivningsmagter, Kongerigets og Monarkiets. Og det, som der er Tale om, er blot, at man vil undrage disse Sager fra Fællesforfatningens Herredømme. Men i øvrigt staar der udtrykkeligt: „Med de i nærværende Lovs § 57 og § 85 indeholdte Undtagelser... udøves den lovgivende Myndighed af Kongen og vedkommende Kolonialraad i Forening gennem Anordninger“. Det er saa tydeligt udtalt som noget, at den ordinære Lovgivningsmagt med enkelte Undtagelser er hos Kolonialraadet og Kongen. Og vi behøve ikke at gaa til Loven for at se det. Hvis det ærede Medlem vil se, hvorledes det er praktiseret, vil han finde, at saa godt som alt det, der har haft Lovskraft i Vestindien, er blevet Lov ved Anordninger, som ere vedtagne af Kolonialraadene og stadfæstede af Kongen. Og at disse Anordninger bagefter skulde vedtages af Rigsdagen, er en stor Misforstaaelse. Det skulde de ikke, de skulde fremlægges saaledes, at Rigsdagens Medlemmer kunne gøre sig bekendte dermed, men de skulde ikke vedtages af Rigsdagen.

Det ærede Medlem for Bjerre (J. J. Jensen) sagde, at her var ikke Tale om den vestindiske Kommissions Betænkning, og derfor var der ikke Grund til at tale om de store indirekte Skatter. Det forekommer mig dog, at naar det ærede Medlem angriber mig for at have foreslaaet store indirekte Skatter, var det berettiget at sige, at han har foreslaaet indirekte Skatter, der vare meget større, og at han har fundet det forsvarligt at foreslaa dem,

da der var Tale om at bringe Balance. Men den Balance, det ærede Medlem foreslog, skulde ikke tilvejebringes ved en Formue- og Indkomstskat. Den Balance, man finder der, skulde netop tilvejebringes ved at overføre St. Croix' Toldtariffer paa St. Jan og forøge de indirekte Skatter meget betydeligt.

Saa sagde det ærede Medlem en Ting, jeg tror ikke passer, og det er, at man i Vestindien kan erhverve Indfødsret og samtidig beholde Statsborgerforholdet til en fremmed Stat. Det er ifølge dansk Lovgivning umuligt. Naar man staar i Statsborgerforhold til en fremmed Stat, kan man ikke erhverve dansk Indfødsret. I øvrigt skal jeg ikke komme ind paa det ærede Medlems videre Bemærkninger, thi der er ingen Grund til at fortsætte Diskussionen, det vilde kun blive en Gentagelse.

Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) sagde, at vi behøvede ikke ny Praksis med Hensyn til Indfødsret, og derpaa dokumenterede han, at det var meget let at indføre en ny Praksis. Det er nemlig aldeles nødvendigt at indføre en ny Praksis, for at der kan blive stillet rimelige Fordringer til Vestindianerne til Opnaaelse af Indfødsret. Den Praksis, som der er nu, og som har fæstnet sig gennem mange Aar, er meget for streng. Det var kun det, jeg sagde. I øvrigt glæder det mig, at det ærede Medlem er enig med mig i, at der ikke behøves andet end 5 Aars Ophold derovre for at faa Indfødsret, men den Praksis, som det ærede Medlem ønskede at etablere, skal faktisk først etableres.

Dermed skal jeg slutte. De Bemærkninger, som det ærede Medlem for Saksjøbing (Rørdam) gjorde, give mig ikke Anledning til yderligere Bemærkninger.

Ordføreren (Bluhme): Maa jeg overfor det ærede Medlem for Saksjøbing (Rørdam) udtale min Tak for de Ord, han henvendte til mig. Den gælder for Resten hele Udvalget. Vi have fra alle Sider bestræbt os for at ordne Sagen paa bedste Maade, og jeg anerkender, at de ærede Mindretal, fra hvem der foreligger Forslag, ikke med dem har villet bidrage til at sprænge Sagen, og at de ikke have villet paatage sig Ansvaret for Sagens Stranding. Jeg vilde ønske, at det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (P. Knudsen) vilde slutte sig til den samme Anskuelse, thi hvis hans Ændringsforslag blive vedtagne, som de ere forelagte, ville